

Bijlage 11.17

Han Hollander

De klacht betreffende de zaak Han Hollander staat in bijlage 11.9 (Aanvullend bewijs), blz. 15.¹

Op bladzijde 108-109 staat in het proefschrift bij het eerste deel van de passage over Han Hollander één noot.

“[Noot 1, hoofdstuk 7] “J.J. Van Herpen, Hollander, Hartog (1886-1943), in Biografisch Woordenboek van Nederland.”

Wat in het *Biografisch Woordenboek* vermeld staat, strookt echter niet met wat Van Liempt in deze passage vermeldt.

Biografisch woordenboek	Dissertatie van Van Liempt, blz. 108-109
<p>Hollander is weggevoerd naar het Judendurchgangslager Westerbork, vanwaar hij, na een onvoorzichtige opmerking van zijn vrouw, met echtgenote en dochter naar het concentratiekamp Sobibor gezonden is, waar zij in 1943 omkwamen.</p> <p>(...) Gehuwd op 24-7-1912 met Leentje Smeer.</p> <p>(...)</p> <p>Hartog Hollander (Han). (...) Han Hollanders</p>	<p>Hij had het goed voor elkaar in Westerbork. Han Hollander, tot de oorlog fameus voetbalverslaggever van de AVRO, had het mooiste baantje dat een joodse gevangene in Westerbork zich zou kunnen voorstellen. Hij was administrateur van het zogeheten Heidelager. Dat lag zo'n twintig minuten lopen van het hoofdkamp en sinds begin 1943 was daar het bewakingspersoneel gehuisvest, vooral Nederlandse marechaussees. De administratie stelde er niet zoveel voor. Hollanders echtgenote Leentje had er ook een baantje, ze moest de schoonmaaksters controleren en de kantine runnen waar de bewakers de maaltijd kwamen gebruiken. Han Hollander hielp daar weleens een handje. Het grote voordeel van deze plek was dat hij mocht gaan en staan waar hij wilde. En bovendien: hij had een door commandant Gemmeke ondertekende vergunning om ook in het hoofdkamp in en uit te lopen wanneer hij maar wilde. Dat betekende dat hij onbeperkt op bezoek kon gaan bij vrienden en kennissen, en dat hij zich daar af en toe kon laten bewonderen.</p> <p>Want Han Hollander was ongetwijfeld de</p>

¹ Zie: <https://www.droog-mag.nl/2019/vl/hz/aanvullend-bewijs.pdf>

<p>radiocarrière begon op zondagmiddag 11 maart 1928: zijn eerste ooggetuigeverslag van een internationale voetbalwedstrijd, namelijk Holland-België. W. Vogt - directeur van de Algemeene Vereeniging Radio Omroep (AVRO) - heeft bij de herdenking daarvan 40 jaar later verteld hoe hij zich in 1928 herinnerde dat een zekere H. Hollander bij de Telegraafcompagnie van de Genie in Utrecht in 1907 zó sappig een voetbalwedstrijd kon beschrijven, dat hij, toen de AVRO in maart 1928 (...) de voetbalwedstrijd mocht uitzenden (...) aan zijn oude 'slapie' dacht. (...) Die eerste reportage - er bevindt zich een plaquette in het Olympisch Stadion met onder Hollanders kop deze woorden: Ter herinnering aan Han Hollander. De eerste radioreporter, die een verslag gaf van een interland-voetbalwedstrijd in het Amsterdamse Stadion (Nederland-België 11 maart 1928) - werd een groot succes. Tot 1940 zijn er vele verslagen van interlands gevolgd. Op 22 mei 1938 werd Hollander gehuldigd bij de 50e interlanduitzending. (...) Hij was van vele markten thuis.</p> <p>(...) Hij zei te vertrouwen op een door Hitler ondertekende herinnering aan de Olympische Spelen van 1936 (...)</p>	<p>beroemdste gevangene van het kamp (Han was zijn 'artiestennaam' – hij heette eigenlijk Hartog Hollander). Hij had in 1928 de eerste rechtstreekse radioreportage van een voetbalwedstrijd verzorgd, tussen Nederland en België. De directeur van de AVRO, Willem Vogt, had hem ervoor gevraagd. Ze waren bevriend geraakt tijdens militaire dienst en Vogt had daar genoten van Hollanders enthousiaste spreekstijl: hij kon, ten overstaan van de andere soldaten, voetbalverslagen improviseren van wedstrijden die hij ooit gezien had alsof hij live op de tribune zat. Hollanders debuut werd gevolgd door een soort triomftocht door de vooroorlogse sport. Hij versloeg de interlands van Oranje en deed ook de radioreportages van de Olympische Spelen in Berlijn. Daarmee bereikte hij een sterstatus die in het vooroorlogse Nederland voor weinig mensen was weggelegd.</p>
--	--

Bron linker tekst: © Huygens ING - Amsterdam. Bronvermelding: J.J. van Herpen, 'Hollander, Hartog (1886-1943)', in *Biografisch Woordenboek van Nederland*. URL:<http://resources.huygens.knaw.nl/bwn1880-2000/lemmata/bwn2/hollanderh> [12-11-2013]

Verdediging Van Liempt

“De passage over Han Hollander is uit diverse bronnen afkomstig, die hier zijn vermeld, zoals de brief die Hollander zelf schreef en die zich in het archief van Herinneringscentrum Westerbork bevindt.”²

Nee, die bronnen zijn niet vermeld. Er staat maar één bron, en die bron geeft nauwelijks informatie over Han Hollanders reilen en zeilen in Westerbork.

Frank van Riet (en mogelijk ook andere bronnen) beschrijft op bladzijde 213 van

² Ad van Liempt. Verweerschrift 25-10-2019, blz 11..

zijn Westerborkboek precies de passages die in bovenstaande vergelijking *niet* in het *Biografisch Woordenboek (BW)* te vinden zijn. Maar geen enkele andere bron buiten het *BW* staat bij deze passage vermeld – en datzelfde *BW* wordt dan ook nog eens verkeerd aangegeven in Van Liempts notenapparaat.

In zijn verweerschrift *liegt* de heer Van Liempt dus. Iets wat de CWI had kunnen ontdekken, als ze de moeite had genomen de gemelde bronnen te controleren. Maar dat deed de CWI niet, wat resulteerde in dit oordeel:

“Uit een vergelijking tussen de tekstfragmenten van beklaagde resp. van Van Riet heeft de commissie niet kunnen constateren dat beklaagde Van Riet heeft geplagieerd.”

Tsja...